

[Jørgen Jørgensen.]

denne Løjlighed, for Forudsætningen for at faa en saadan Drøftelse i Gang maatte jo være, at den højtærede Forsvarsminister havde sagt noget om, hvad han selv vilde. Jeg vil i det hele taget tilraade den højtærede Minister, samtidig med at han fordyber sig i at studere, hvad vi vil, at anstrenge sig for at blive klar over, hvad det er, han selv vil. Hvis der skal komme en frugtbar Drøftelse i Gang, er dette en Nødvendighed.

Den højtærede Forsvarsminister anfører imod de Synspunkter, jeg bl. a. har gjort gældende om Forsvaret, at de ikke kan være overensstemmende med den Stilling, Det radikale Venstre hidtil har indtaget til Militæret, og den højtærede Forsvarsminister anfører, hvad afdøde Dr. Munch i sin Tid forud for den 9. April har sagt; at dansk Militær naturligvis skulde benyttes til at yde Modstand, hvis Landet blev angrebet. Det kan formentlig ikke være overraskende for den højtærede Forsvarsminister, at Dr. Munch har haft det Syn, det havde hele den daværende Regering, Socialdemokrater saavel som Radikale; det Forsvar, vi havde, skulde naturligvis anvendes. Jeg har for faa Maaneder siden ved en Debat her i Tinget fremhævet det samme. Men det lyder mærkeligt, at disse Synspunkter fremsættes nu i denne Forbindelse, idet man ellers har været saa tilbøjelig til at sige, at det netop var Dr. Munch, der var Skyld i, at Militæret den 9. April ikke blev anvendt paa den Maade, som man mente det skulde have været anvendt paa. Jeg tror netop, at den Problemstilling, der nu er stillet op, er rigtig. Militæret havde en Ordre, og det var ikke Ministeriets Skyld, hvis der nogle Steder foregik Ting, som ikke stemte overens med denne Ordre, og jeg har ikke noget imod, at dette bliver fastslaaet. Jeg vil yderligere understrege, at Det radikale Venstre til enhver Tid har ment og mener, at det Forsvarsvæsen, som vi bliver enige om her i Landet, naturligvis skal anvendes efter sit Formaal, og derfor er der ingen Forskel paa vort Standpunkt fra tidligere Tid og det Standpunkt, vi har givet Udtryk for nu.

Men naar den højtærede Minister ønsker at faa at vide, hvordan det er gaaet til, at der er kommet et Modsætningsforhold mellem mit Parti og Socialdemokratiet i Militærspørgsmaalet i Forbindelse med den Sag, vi her drøfter, skal jeg sige ham, at det synes jeg, han let selv kunde have fundet ud af. Det, vi retter Indvendinger imod, er, at den højtærede Minister imod alle tidligere Udtalelser baade af den nuværende og af den tidligere Forsvarsminister har villet forcere

en Gennemførelse af en Hjemmeværnsordning igennem, før man har nogen Klarhed over, hvordan den samlede Forsvarsordning skal bygges op, og Ministeren kan ikke give nogen saglig Begrundelse for, at han, faa Maaneder før den samlede Ordning kommer frem til Drøftelse i Forsvarskommissionen og Rigsdagen, vil jage en Ordning igennem, som Tilfældet er med Hjemmeværnsforslaget her.

Det er af alle sagkyndige erkendt, at en Hjemmeværnsordning maa bygges op i Tilknytning til den bestaaende Forsvarsordning, og jeg har ikke før hørt nogen mene, at den rigtige Vej til Opbygning af en Forsvarsordning var at begynde med Hjemmeværnsordningen og saa søge at blive enig om, efter hvilke Retningslinier den samlede Forsvarsordning skal opbygges.

Naar den højtærede Forsvarsminister yderligere anfører, at man ved Opbygningen af Forsvarsordningen paa mange Omraader maa se bort fra gammel Vanetænkning, fra det tidligere traditionelle Syn paa vort Forsvar her i Landet, saa tager jeg det som Udtryk for, at Forsvarsministeren forbereder den Afvikling af Landmilitæret, som vi har givet Udtryk for Ønskeligheden af i vore Udtalelser om Forsvarets Ordning. Jeg tager det som Udtryk for, at den højtærede Forsvarsminister vil sige til dette Ting og til Offentligheden: I maa ikke gøre Regning paa, at et Forsvarsforslag nødvendigvis skal opbygges efter de gamle traditionelle Regler med et Landmilitær som det egentlig bærende Grundlag i Forsvarets Opbygning. Men jeg vil tilraade Ministeren ikke at stille alt for meget i Udsigt ved at bruge de stærke Ord, han anvender med Hensyn til Forsvaret, og ikke at stille mere i Udsigt, end han vil være i Stand til at svare til den Dag, da han skal møde med konkrete Forslag, hvor han vil være nødt til at tage Hensyn baade til de praktiske Muligheder, der foreligger for at skaffe Materiel til Veje, og til, hvilke Pengebeløb der skal skaffes til Veje for at gennemføre disse Foranstaltninger. Det kan godt være, at Ministeren, den Dag han skal bevæge sig nærmere ved Jorden og formulere de konkrete Forslag, vil komme til at erkende, at de Retningslinier for et Forsvars Opbygning, som mit Parti har opstillet, vil man komme til at tage Hensyn til, fordi de ligger inden for det mulige, og fordi de paa samme Tid kan opfylde de Formaal, som en dansk Militærordning maa have.

Naar jeg under den politiske Debat har henvendt nogle Bemærkninger til den socialdemokratiske Ordfører i Anledning af hans Udtalelser om Forsvaret, var det velbe-grun-